

— Той е, но Той е лъкувалъ съ помощта на нечиста сила. Ако е силенъ, нека се спаси. Следъ малко ще бжде разпънатъ.

Но Кандий вече не слушаше, той стисна по-здраво въ ржцетъ си Перидо и се затича къмъ човѣка съ кръста. Чудна вѣра грѣеше въ очитъ му. Войниците го изтласкаха, но той прэваряше на нѣколко пѣти и найсетне успѣ да се приближи до осждения. Иисусъ кротко се вгледа въ него и въ Перидо.

— Азъ вѣрвамъ въ Тебе и знамъ, че имашъ всѣка власть, макаръ да Те водятъ на разпятие. Спаси де-

тето ми, — издума умоляющъ Кандий и издигна Перидо къмъ лицето Му.

Иисусъ освободи едната Си ржка, положи я върху челото на детето и рече:

— Занеси го въ дома си, то не е болно вече!

Всичко стана за мигъ. Войници отново изтласкаха встрани Кандия. Перидо се надигна въ ржцетъ му и скочи здравъ на земята.

Кандий го погледна въ безкрайна почуда, бистри сълзи на радостъ се лѣха по очитъ му.

— Той... Оня съ кръста те спаси, Перидо!

Йорд. п. Илиевъ

ПРЕДАНИЯ ЗА ВЪРБАТА

Има трогателно народно предание за върбата.

Растла върба на Голготското възвишение, близо до мѣстото, кждето билъ издигнатъ кръстътъ Христозъ и когато Спасителятъ издъхналъ, върбата отъ голѣма скръбъ увѣхнала: не могла да понесе Христовитъ страдания, нэ по-есла поруганията къмъ Божия Синъ, който дошълъ въ свѣта да спаси човѣчеството.

Но когато Христосъ въскръсналъ, Той отишълъ при върбата и казалъ: „Бжди предвестникъ на Моето въскресение: ще цвѣтишъ преди всички дървета, даже преди да сж се разлистили

твоитъ листи“.

И отъ това време върбата зацвѣтява по-рано отъ всички дървета. Наскръбила се върбата и повѣхнала отъ мъжа за Христа и въскръснала въ красота споредъ думитъ Му.

Има и друго предание: ако се посади върба, донесена отъ църква, и седемъ утрини като се прекръства човѣкъ, я полива, то, — казва преданието, — дръвчето дава щастие. Такъвъ човѣкъ не само самъ ще върви къмъ щастieto, но щастieto само тича къмъ него: въ всичко той ще има успѣхъ — въ семейството си и въ всичкитъ си здѣлки.